

การแสวงหาพระนิพพาน หรืออย่างน้อยให้เห็นพระในตัว โดยไม่มีข้อแม้ ข้ออ้าง หรือเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้นว่า เราเจ็บ เราป่วย เราใช้ เรามีการงานมากมาย เราเหนื่อย เราเพลีย ขอนอนก่อน พักก่อนอะไรอย่างนั้น ต้องไม่ให้มีข้อแม้ข้ออ้าง และการที่จะเข้าถึงพระในตัวก็ไม่ได้ยากอะไร แค่ทำใจของเราให้หยุดนิ่ง ๆ เดียว ก็ดังเข้าไปสู่ภายใน เข้าถึงพระรัตนตรัยในตัวซึ่งมีอยู่แล้ว แล้วหยุดนิ่งนี้เขาก็ทำกันได้เยอะแยะ ไม่เฉพาะคนไทย แม้ชาวต่างประเทศก็ทำกันได้หลายท่าน

๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

หยุดนิ่งเป็นบรมสุข

นับจากวันเข้าพรรษามาได้ ๒๙ วันแล้ว พรรษาหนึ่งมี ๓ เดือน เราก็เดินทางมาได้เกือบ ๑ ใน ๓ ของพรรษาแล้ว พรรษานี้เราให้ชื่อว่า พรรษาแห่งการบรรลุธรรม หมายถึงว่า ทุกคนจะตั้งใจปฏิบัติธรรมให้ได้เข้าถึงพระในตัว ไม่ว่าจะเป็นคนฤๅสัตว์หรือบรรพชิต

พระในที่นี้ก็คือพระรัตนตรัยในตัว หรือพระธรรมกายซึ่งอยู่ในตัวของมนุษย์ทุก ๆ คนในโลก ไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติศาสนาหรือเผ่าพันธุ์ใด ต่างแต่ว่าจะรู้หรือไม่รู้เท่านั้น จะรู้หรือไม่รู้ก็มีพระอยู่ในตัว

การเข้าถึงพระในตัวได้จะทำให้เราสมหวังในชีวิต เพราะความปรารถนาอันสูงสุดของสรรพสัตว์ทั้งหลายก็คือต้องการความสุขที่แท้จริง ไม่ว่าความสุขนั้นจะเริ่มตันจากอะไรก็แล้วแต่ อาจจะเริ่มต้นด้วยทรัพย์สินเงินทอง คน สัตว์ สิ่งของ แต่ตอนท้ายก็ไปลงที่ความสุข

สุขทุกข์อยู่ที่ใจ ใจนั้นแหละเป็นฐานที่จะรองรับความสุข แต่ความสุขที่แท้จริงนั้นมนุษย์ไม่ได้รู้จักกันเลย ไม่รู้จักมายาวนาน และไม่เข้าใจว่ามีลักษณะอย่างไร มีอาการอย่างไร อยู่ที่ไหน จะเข้าถึงได้ด้วยวิธีการใด ต่างก็แสวงหากันไป เพราะพื้นฐานของชีวิตมีความสุข มนุษย์ก็เบื่อกับความเบื่อหน่ายกับความทุกข์ อยากจะดับทุกข์ได้ อยากจะเข้าถึงความสุข ก็ค้นหากันไป บางพวกก็ค้นหาทางวัตถุ บางพวกก็ค้นหาทางใจ บางทีก็บำเพ็ญทุกรกิริยา แสวงหาความสุขด้วยการทรมานตัวเองบ้าง อย่างนี้เป็นต้น มนุษย์จึงไม่พบความสุขเลย และก็ยังไม่รู้จัก

จนกระทั่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงบังเกิดขึ้นในโลก แต่เดิมพระองค์ก็เป็นอดีตมนุษย์ที่มีความทุกข์เหมือนชาวโลกทั่วไป ต่างแต่ว่าอยากจะพ้นทุกข์อย่างแรงกล้า จึงขวนขวายศึกษาหาหนทางพ้นทุกข์ ทรงสละราชสมบัติ ออกบวช แสวงหาผู้รู้ที่จะสอนได้ว่า ความสุขที่แท้จริงอยู่ที่ไหน พระองค์ใช้เวลาแสวงหานานถึง ๖ ปี แต่ก็ยังไม่ได้เจอความสุขที่สมบูรณ์เลย

จนกระทั่งวันหนึ่งเมื่อบารมีเต็มเปี่ยม ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ได้ต้นพระศรีมหาโพธิ์ เมื่อพระองค์สละชีวิต อธิษฐานจิตว่าถ้าไม่เจอความสุขที่แท้จริงจะไม่ลุกจากที่ ถึงเนื้อเลือดจะแห้งเหือดหายไปเหลือแต่กระดูกหนังข้างมัน ไม่ได้ตายเถอะ จะต้องค้นให้พบให้ได้ และในที่สุดพระองค์ก็ทรงค้นพบสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่มนุษย์และเทวดาปรารถนาอยากเจอ นั่นคือความสุขที่แท้จริง ซึ่งพระองค์สรุปว่าความสุขที่แท้จริงอยู่ที่หยุดกับนิ่ง มีบาลีรับรองไว้ว่า **นตฺถิ สนฺติปรํ สุขํ** สุขอื่นนอกจากหยุดจากนิ่งไม่มีหยุดนิ่งเป็นบรมสุข สุขอย่างยิ่ง เมื่อใจหยุดนิ่งก็จะพบสุขที่แท้จริง อย่างนี้ถือว่าสมปรารถนาในชีวิต

ที่นี้จะหยุดนิ่งอย่างนี้ได้ จะต้องทิ้งสิ่งที่ทำให้เขยื้อนเคลื่อนไหว ทั้งความคิด คำพูด และการกระทำ ต้องทิ้งสิ่งเหล่านั้นแล้วกลับมาทำในสิ่งตรงกันข้าม คือไม่เขยื้อน ไม่คิด ไม่พูด ไม่ต้องทำอะไรเลย หยุดนิ่งได้ก็มีความสุข แล้วปริมาณความสุขก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งเข้าถึงความสุขที่แท้จริงอย่างสมบูรณ์ที่เรียกว่า **บรมสุข** ก็คือการขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้น ทำพระนิพพานที่มีอยู่แล้วแต่ถูกบดบังด้วยกิเลสอาสวะให้แจ้งขึ้นมา

๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

กำไรหรือขาดทุนชีวิต

วันนี้เป็นวันสว่าง วันพระขึ้น ๑๕ ค่ำ พระจันทร์เต็มดวง เหลืออีก ๑ วัน ก็ครบ ๑ เดือนของการเข้าพรรษา พรรษาหนึ่งมี ๓ เดือน เราเดินทางมาได้เกือบจะ ๑ ใน ๓ ของพรรษาแล้วนะ

พรรษานี้ชื่อว่า พรรษาแห่งการบรรลุธรรม หมายถึง ทุกคนจะต้องตั้งใจ ปฏิบัติธรรมให้บรรลุธรรมให้ได้ ธรรมในที่นี้ก็คือพระในแก้ว อยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคนในโลก โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และเผ่าพันธุ์

เพราะฉะนั้น พรรษานี้จึงได้ชื่อย่อ ๆ ว่า พระเห็นพระ เณรเห็นพระ โยมเห็นพระ เป็นพรรษาที่ทุกคนต้องเห็นพระ ไม่ใช่ ควร เห็นพระ แต่ ต้อง เห็นพระให้ได้ เพราะเราเหลือเวลาที่จะอยู่ในโลกมนุษย์นี้อีกไม่นาน อย่าคิดเอาเองว่า เราจะมีอายุยืนถึงอายุเฉลี่ยของมนุษย์คือ ๗๕ ปี ซึ่งความจริงอาจไม่ใช่อย่างนั้น อาจจะก่อนนั้น อาจจะเท่านั้น หรือเลยไปกว่านั้น แต่ที่